

Posudek diplomové práce

Diplomantka: Bc. Vendula Pospíšilová

Název práce: Právní kontinuita Československé republiky 1938-1945

Konzultantka: JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.

Diplomová práce studentky závěrečného ročníku magisterského studia Fakulty právnické ZČU v Plzni Bc. Venduly Pospíšilové se zařadila mezi skupinu diplomových prací na Katedře právních dějin, které se věnují období nesvobody, tzn. mnichovským událostem, tzv. druhé republice, Slovenskému státu, tzv. Protektorátu Čechy a Morava a létům druhé světové války.

Diplomantka se ve své práci věnuje problematice kontinuity Československé republiky v období let 1938-1945, a to především z pohledu legitimacy prezidenta republiky k vydávání normotvorných aktů.

Na úvod je nutno poznamenat, že se autorka zhostila svého úkolu velmi dobře, byla schopna provést podrobný rozbor daného období, zhodnotit složitý proces normotvorné činnosti prezidenta republiky z hlediska ústavního i mezinárodního práva. Při hodnocení Benešovy teorie právní kontinuity diplomantka vycházel především z hodnocení možností, které nabízel československý předmnichovský právní řád, především pak ústavní listina z roku 1920.

Diplomová práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do šesti kapitol, kdy při členění práce se autorka snažila o zohlednění hlediska časového i věcného. Pro pochopení celé problematiky vydávání dekretů bylo nutné popsat již situaci v ČSR od jejího vzniku, tzn. od roku 1918, až do roku 1945, kdy skončilo období vydávání dekretů prezidenta republiky, a to z důvodu ustanovení Prozatímního Národního shromáždění.

Kapitola první je zaměřena na teoretickou část právní a politické kontinuity, kde autorka popisuje význam pojmu kontinuita a jaké jsou její druhy. Současně se také zaměřuje na právní kontinuitu ve vymezeném časovém období, a to od roku 1938 až 1945, kde se zmiňuje, jak právní kontinuita v tomto období vznikala a kdo ji zformuloval.

Druhá kapitola této diplomové práce slouží jako exkurs do historických a časových souvislostí doby. V rámci jejího zpracování se diplomantka snažila provést stručné zhodnocení těch nejdůležitějších událostí, které vedly k okupaci Československa. V závěru této kapitoly se autorka soustředí na důvody, které vedly k definitivnímu rozbití Československa, a které zapříčinily vznik exilové reprezentace.

V kapitole třetí a čtvrté autorka sice časově navazuje na kapitolu druhou, ale věcný obsah je od druhé kapitoly značně odlišný. Jedná se o kapitoly, ve které se autorka zaměřila na samotný cíl diplomové práce, a tím je zhodnocení dekretální normotvorby prezidenta republiky z hlediska ústavního i mezinárodního práva. V úvodu kapitoly autorka zhodnotila důvody a podmínky vzniku prozatímního státního zřízení v Londýně a diplomatická jednání prezidenta Beneše, které uskutečnil v rámci snahy o uznání exilové reprezentace. V další části kapitoly autorka provedla analýzu jednotlivých orgánů prozatímního státního zřízení s důrazem na jejich postavení v rámci celého aparátu prozatímního státního zřízení.

Pátá kapitola je věnována podmínkám, které byly vytvořeny pro vydávání normativních právních aktů mimo československé území. Zpočátku se autorka zaměřila na právní předpisy vydané za trvání první republiky, které bylo možné využít jako právní základ pro stanovení pravomoci prezidenta republiky vydávat právní předpisy se silou ústavního zákona, respektive zákona. V další podkapitole diplomantka provedla analýzu samotného procesu, který předcházel schválení dekretů, přičemž provedl kritické zhodnocení zvoleného řešení z hlediska konformity pravomoci prezidenta republiky vydávat právní předpisy v souladu s ústavou z roku 1920. Dále následuje popis procesu přijímání dekretů v praxi, především pak, které orgány a osobnosti exilové reprezentace se na tvorbě dekretů nejvíce podíleli. Dále je uveden přehled všech důležitých dekretů. Poté autorka jednotlivé dekry, které byly klíčové pro poválečné uspořádání Československa, rozebírá podrobně, kdy je člení do jednotlivých skupin podle doby a věcného obsahu jejich přijetí a provádí zhodnocení.

V poslední kapitole šesté se diplomantka pustila do zhodnocení událostí, které vyvstaly po roce 1989 v souvislosti s prezidentskými dekry, tj. snahou sudetských Němců o zneplatnění dekretů týkajících se transferu Němců a Maďarů z československého pohraničí a o konfiskaci jejich majetku.

Svoji výzkumnou činnost diplomantka Bc. Vendula Pospíšilová shrnula v závěru své práce.

Po formální stránce je nutno konstatovat, že autorka dodržela normu předepsanou pro psaní diplomových prací, čerpala z dostupných pramenů a literatury, uvedla poznámky pod čarou,

práce je psaná přehlednou formou. Práce je více méně popisného charakteru a přináší spíše shrnutí notoricky známých informací, než nějaké významnější závěry. Práce obsahuje anglické resumé.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti doporučuji diplomovou práci Venduly Pospíšilové k obhajobě a navrhuji zámku velmi dobře až výborně, s ohledem na obhajobu.

Otázky k obhajobě:

1. Problematika tzv. divokého odsunu
2. Právní rada

V Plzni 21.4.2018

JUDr. Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.